

De feestdagen komen snel dichterbij. Voor ons een drukke tijd, want naast de zorg voor alle dieren, willen wij de halfjaarlijkse Nieuwsbrief naar u toe kunnen sturen. Om u te bedanken voor uw steun en interesse het afgelopen jaar, voor uw hulp en donaties, voor uw belangstelling en aardige telefoontjes. Daarnaast hopen we altijd weer dat het een rustpunt kan zijn om de administratie op orde te brengen en nieuwe acties voor het komend jaar voor te bereiden.

Het is vooral de tijd van het jaar om terug te zien op wat we zo het afgelopen jaar weer allemaal voor dieren hebben langs zien komen en u daarvan verslag te doen.

En natuurlijk om een pluim uit te delen aan onze dierenartsen die bij nacht en ontij voor ons klaar staan en voor onze pleegadres zonder wie wij letterlijk niets kunnen:

Ab, Anja, Anita, Anne, Annegreet, Annelies, Ayla, Barbara, Bianca, Brenda en Jimmy, Brenda en Wouter, Brigitte, Carla en Hans, Cas, Charles, Charlotte, Christine, Cilia, Cindy en Ness, Diane, Danielle, Dolf, Dunja, Ellen en Rob, Estera, Fieke, Fina, Francoise, Geertje, Geeske, Gerda, Gerdie, Hanneke, Ingrid, Jana en Maarten, Janet, Jacqueline, Jessica, Jo en haar dochters, Joyce C, Joyce S, Judith, Karin H, Karin W, Katja en haar kinderen, Kicky, Klaas, Liesbeth, Louise, Lydia en Linsey, Manon, Marie Line, Margreet, Margriet, Marlies, Marion, Marlijn, Martine, Mary, Melanie, Mieke, Mijnheer Garnaat, Mijnheer Kes, Nadja, Nicolette, Patricia, Petra, Rebecca, Reinier, Rianne en Bas, Roeline, Sabine, Sam, Sander, Sandy, Sanne, Sharita, Simone, Suzanne, Tineke, Vera en Wendy dank voor jullie goede zorgen voor “onze” dieren.

Dit jaar hebben we opnieuw gemerkt dat **crisisopvang** heel erg hard nodig is.

Op 1 december stond de teller op 72 honden, 107 katten, 22 konijnen, 32 cavia's, 21 hamsters, 2 ratten, 2 vogels en 6 muizen. Het aantal opgevangen honden is drastisch gestegen, het aantal katten ongeveer gelijk gebleven en er zijn beduidend minder konijnen en knaagdieren opgevangen. De belangrijkste reden hiervoor is dat de Gemeente Amsterdam op diverse plaatsen de konijnenopvang heeft gestimuleerd en dat DOA, het asiel aan de Ookmeerweg, nu al weer bijna een jaar een prachtige konijnenopvang heeft.

Via de halfjaarlijkse bijeenkomsten van Stichting DierenLot komen wij in contact met gelijkgezinde stichtingen elders in het land en kunnen we ons netwerk steeds verder uitbreiden. Daardoor ook hebben we veel mensen kunnen helpen met noodopvang elders in het land. IFAW heeft de stichting Blijf-van-mijn-Dier opgericht en we kunnen elkaar geregeld, heen en weer, helpen. Sinds kort werken we samen met de Stichting Bevordering Huisdierenwelzijn, die zich succesvol inzet voor donaties van diervoedsel via diverse Voedselbanken. Een "brok- en blik-"nodig initiatief!

En voor de Amsterdammers:

Vanaf januari 2016 kunnen stadspashouders met een ziek huisdier gratis naar de dierenarts. Het komt regelmatig voor dat Amsterdammers met een laag inkomen door geldgebrek pas in een laat stadium hulp inroepen voor hun zieke huisdier. In sommige gevallen gebeurt dit zelfs helemaal niet. De gemeente Amsterdam start daarom de pilot ADAM-regeling 'Amsterdamse Dierenhulp Aan Minima' in het belang van het welzijn van dieren. Met de pilot kunnen stadspashouders een consult betalen met een voucher van de gemeente. De proef loopt van januari tot september 2016 en daar is € 400.000 voor gereserveerd.

EN: Wij hebben het positieve bericht binnen gekregen dat we komend jaar toch weer de waarderingssubsidie van de Gemeente Amsterdam (€ 5000,-) krijgen. Daarnaast wordt opnieuw een crisispot beschikbaar gesteld waar een aantal kleine stichtingen declaraties voor kunnen indienen. Ook bij Stichting DierenLot en de Amsterdamse afdeling van de Dierenbescherming mogen wij komend jaar weer aankloppen voor een gedeeltelijke bijdrage bij onvoorziene noodzakelijke medische kosten voor crisis- of zwervedieren van minima.

Helaas zijn we altijd afhankelijk van onze donateurs en wij hopen in 2016 weer op uw steun te mogen rekenen en eventueel een bijdrage op rekening **IBAN NL85 INGB 0007 2173 27 t.n.v. Stichting DierenVangnet, Amsterdam.**

Animal Fellows is een stichting die o.a. retourgoederen mag verdelen aan ANBI-stichtingen. Wij mogen geregeld langs komen om de auto vol te laden. En hebben zo, behalve veel (dieet-) voer mooie zaken gekregen, die we dan weer doorgeven aan onze pleegadressen. Zo hebben we voor het eerst in jaren spiksplinternieuwe mooie kattenbakken, klimpalen, maar ook benches, hondenriemen, -jasjes,

-manden, vervoersmanden voor katten, konijnen, kleine knaagdieren en vogels.

De Stichting wordt geheel gerund door vrijwilligers en is gevestigd in Breda.

Zij zijn nog heel erg aan het zoek naar vrijwilligers, niet alleen voor in de loods om zendingen klaar te maken, maar ook naar commerciële denkers en administratieve doeners.

Hebt u nog familie of vrienden in het Zuiden met een paar uurtjes over en een groot hart voor dieren ze zijn erg op zoek naar extra handjes.

In deze nieuwsbrief willen we u een aantal langzitters/blijvers voorstellen. Zij zijn om verschillende redenen niet of nauwelijks plaatsbaar en mogen dus bij hun pleegouders blijven. Maar soms biedt zich een NOG beter mandje aan en gaan ze alsnog naar een nieuw huis. Met pijn in het hart van het pleeggezin maar in de zekerheid dat ze het prima krijgen en er toch weer een plaatsje vrij komt om een ander hulpbehoevend dier op te nemen.

Honden

Over twee van die hondjes, **Banjer** en **Yoekie**, gaat het volgende verhaal:

Juli 2014, hard aan het werk bij mijn nieuwe baan als dierenartsassistent in Wormerveer. Mijn 3 honden, alle drie overgehouden aan vorige banen, liggen te slapen op kantoor: twee die vanwege gezondheidsproblemen niet met genoeg winst verkocht konden

worden door de fokker en daarom maar dood moesten. En één heel oudje wiens eigenaar overleden was en die bij de dierenarts voor euthanasie werd aangeboden.

Mijn vriend, die eigenlijk helemaal geen hond wilde, had bij nr. 3 een zachte zucht geslaakt en hem vervolgens net zo in zijn hart gesloten als bij nr. 1 en 2.

Hard aan het werk dus en de telefoon bleef rinkelen. Een wanhopige mevrouw aan de andere kant van de lijn, ze zag het niet meer zitten en wilde gezamenlijk met haar hondjes uit het leven stappen. De potten rattengif stonden al klaar...

Op de ene lijn op de mevrouw inpratend, belde ik op de andere lijn gauw mijn collega, die meteen naar het adres ging.

De hondjes werden afgestaan en voor mevrouw hulp ingeschakeld en een opname geregeld.

Banjertje van 13, met een zwaar hartprobleem en nierproblemen, was veel en veel te zwaar en erg onzeker door alles wat ze had meegemaakt. Het andere beestje, Youki, was pas 6 en had volgens haar paspoort al 5 eigenaren versleten. Ook al zo dik en bovendien kapotte knietjes - na 3 stappen zakte ze door haar pootjes.

Er werd gesproken over euthanasie voor de oudste en het asiel voor de jongste. Ik keek ze eens aan en herkende ze; de oudste was mijn eerste patiëntje geweest toen ik begon met deze baan, ze had toen een verschrikkelijk slecht gebit. En ik herinnerde me dat ik toen al medelijden had gehad met deze twee. Ze kwamen alleen buiten in de tuin, verder reikte hun wereld niet.

Waar er 3 hondjes gelukkig kunnen zijn, lukt dat ook met 5 en met hun slechte gezondheid kwam het goed uit dat ik bij een dierenarts werkte. De beslissing was in 5 minuten genomen, Banjer en Youki gingen met ons mee.

Een maand of 2 later telefoon: de Politie. Mevrouw was overleden en er werd naar de hondjes gezocht door de dochter van mevrouw en door Stichting DierenVangnet, met wie mevrouw een contract had dat ze via hun herplaatst zouden worden al zij zou komen te overlijden. Dit contract bestond al heel lang en in de tussenliggende jaren waren de hondjes in tijden van psychische nood van de eigenaresse meer dan eens door de Stichting opgevangen geweest.

Bij DierenVangnet was ik al jaren een goede bekende, zij waren blij verrast dat ze bij mij zaten en uiteindelijk was iedereen het erover eens dat ze bij ons en onze roedel hun for-ever-Home hadden gevonden.

Een dikke anderhalf jaar later zijn we...

Banjertje krijgt dagelijks medicijnen voor haar hart en staat op een nierdieet. Youki heeft een rolstoel voor lange wandelingen om haar zwakke knietjes te ontzien en krijgt speciaal voer en pijnstillers voor honden met artrose.

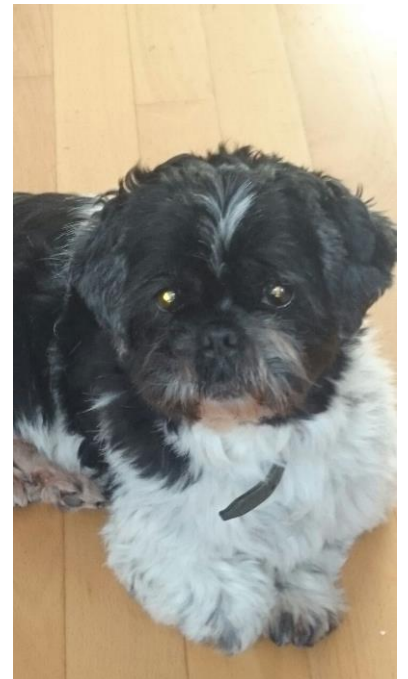
Beide zijn ze wel 2 kilo afgevallen en er wordt volop genoten van het leven. Vele uitjes naar bos, strand, hei en park en altijd gezellig mee naar het werk. Dikke vriendjes met zijn allen en nooit, nooit meer naar een ander baasje.

Via de Dierenambulance kregen we de melding van hondje **Tommy**, een bijna 15-jarige Shih Tzu waarvan het baasje was overleden.

Verwaarloosd, met een slecht gebitje en ernstig vervilt, had hij dringend hulp nodig en gezien zijn leeftijd was een asiolverblijf eigenlijk geen optie.

Suzanne, vrijwilligster bij de Amsterdamse Dierenambulance, nam hem mee naar huis, stopte hem in bad en gaf hem zijn eerste trimbeurt en wij zorgden dat hij, na een echo en een antibioticabehandeling, naar de dierenarts kon voor een grondige behandeling van zijn gebitje.

Inmiddels verblijft hij nog steeds bij zijn pleeggezin en doet hij het wonderbaarlijk goed voor zijn leeftijd.

Katten

Ook hebben we nog al wat katten die bij ons voor de rest van hun leven mogen blijven.

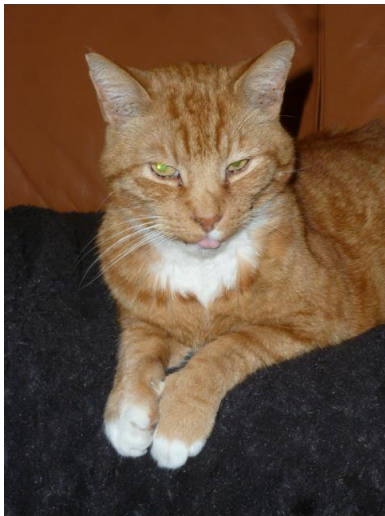
Zo zijn er de al jaren geleden binnen gekomen "wilde" katten Muffel, Ella, Cay en Roosje. Ze zullen nooit echt sociaal worden, maar hebben een heerlijk leven omdat ze in een veilige omgeving naar buiten kunnen als ze dat willen en genoeg eten en medische zorg krijgen.

En natuurlijk onze Kampioen **Woopy**, in december 2013 als bijna 20-jarige binnengekomen en still going strong bij Marie Line.

Er zijn veel lieve pleeggezinnen die zich tijdelijk over een kat ontfermen, maar er geen afscheid meer van kunnen nemen. Zo is daar **Luna** bij Geeske, een veel te dikke poes die erg schuw was, **Kleine Uk** die maanden lang intensieve verpleging nodig had, **Liefie** bij Jenny, **Pippa** bij Karin, **Katja** bij Anne, **Teuntje** bij Margriet, **Sofie** en **Zwartje** bij Marlijn, **Cocos** bij Wanda en Marco, **Flizzy** bij Agaath en **Pukkie** bij Jana en Maarten.

En niet te vergeten **Pepi** die met Michelle en Manuel is mee verhuist naar Puerto Rico en **Bouffy** die inmiddels in New York woont en **Conan** heet

En afgelopen weken zijn er twee nieuwe oude rode katers, Chico en Speedy, waar geen plaats meer voor was, binnen gekomen. Ook zij mogen voor altijd blijven

Chico is 15 jaar en woonde met twee andere katten bij iemand die chronisch ziek werd en de zorg voor alle drie niet meer aan kon. Chico was ziekelijk, had een heel slecht gebitje, speciaal voer nodig en de financiën hiervoor waren er niet meer. Inmiddels is hij uitgebreid naar de dierenarts geweest en mag hij

voor altijd in een huis met tuin in Zaandam blijven wonen.

En via Marie Line kreeg **Speedy** ook een fijn plaatsje bij Cilia. Speedy, die nu **Boris** heet, is een 17 jaar oude kater met een nierdieet en schildkliermedicatie. Zijn vrouwtje is overleden. De familie had zich graag over hem willen ontfermen, maar de eigen katten waren het daar niet

mee eens. Ze klopten bij ons aan en hij kon bij Cilia gaan wonen. Boris is helemaal tevreden

over haar, want hij heeft haar prima 'afgericht' in het aanslepen van lekkere hapjes en het spelen van leuke

spelletjes. Hij blijft een slechte eter, al is hij wel ietsje aangekomen en zit na twee weekjes wennen nu prima in zijn vel.

Voor **Popje**, een kat met voedselallergie en erg veel stress zijn wij al een poos op zoek naar een heel speciaal pleegadres: ervaring met katten, een rustige omgeving zonder andere dieren, veel thuis, en vooral heel veel liefde en aandacht te bieden. Popje woont nu nog in haar

eigen huisje, maar moet daar zo snel mogelijk weg om tot rust te komen. In het verleden hebben we zo diverse andere katten kunnen helpen en we hopen dat er zich vlug een fijn plaatsje voor Popje aanbiedt zodat ze beter en weer gelukkig kan worden.

Moyo woont sinds kort bij een pleegmoeder. Hij is een 8 jaar oude Main Coon met een vaag ziektebeeld en een vrouwtje dat niet genoeg geld had voor uitgebreid onderzoek, echo, enz.

Na heel veel wikken en wegen en advies van haar dierenarts, nam ze het moedige besluit om afstand te doen en kwam hij bij ons.

Eerste labonderzoek bracht geen afwijkingen aan het licht, maar Moyo bleef magerder worden en zat duidelijk niet lekker in zijn vel. Zijn gebitje werd gedaan, dat was niet al te slecht, maar toch had hij daar wel wat last van. Voor de zekerheid ging hij op hypoallergeen voer en kreeg hij vanwege zijn lange haren wat lichte laxeermiddelen.

Maar echt beter ging het niet. Foto's gemaakt, plotseling heel erg snel heel erg ziek, spoedconsult in het weekend. Weer labonderzoek, nu met wat afwijkingen en voor de zekerheid een echo. Wat bleek: chronische ontsteking van de alveesklier. Na een paar hele slechte dagen met medicatie, infuusjes en dwangvoeren gaat het nu langzaam beter met hem. Hij begint al weer lekker rond te lopen en te spelen met de andere katten (en honden) die bij hem in huis wonen. Over een paar weekjes gaan we een nieuw baasje voor hem zoeken.

Konijnen

Brenda (2009) en **Brownie** (2010) zijn twee langzittende konijntjes. Zij zijn ooit geplaatst geweest en hadden het prima naar hun zin in een grote tuin waar ze heerlijk de hele dag konden rondstruinen. Maar toen gingen hun baasjes verhuizen naar een huis zonder tuin en zo kwamen ze weer terug naar DierenVangnet en wonen bij Pleegmoeder Marlies. Brownie heeft inmiddels last van

staar op beide ogen en Brenda heeft soms last van blaasontsteking. Daarom moeten ze allebei extra goed in de gaten worden gehouden om meteen met medicijnen te starten als dat nodig is.

Ze zijn inmiddels heel erg verknocht aan elkaar en daarom willen we ze liever niet meer uit elkaar halen. Dat maakt het lastiger om ze te plaatsen, ook al vanwege hun leeftijd. Maar als je ze ziet sprinten en spelen, doen ze beslist niet onder voor de jongere konijnen. Ze duiken een tunneltje in, hoppen boven op een mandje – of slopen het – maar ook lekker languit in het zonnetje relaxen staat hoog bovenaan op hun favoriete “things to do”-lijstje.

*Ik ben Lydia, één van de pleegadressen. Bij mij zit **Furby**, samen met skinny cavia **Humberto**.*

Furby is in oktober 12 jaar geworden en hij heeft het nog prima naar zijn zin. Ik heb het hok altijd open staan, zo kan hij af en toe aan de wandel. Door zijn leeftijd is hij doof en zijn gezichtsvermogen is ook niet meer zo goed. Maar ondanks deze ongemakken vermaakt hij zich prima, samen

met onze hond en de caafjes.

De vorige eigenaar van Furby kwam bij de dierenarts omdat hij een ontstoken balletje had. Het advies van de dierenarts was om hem te laten castreren, maar wist niet zeker of hij de operatie op die hoge leeftijd zou overleven. Het baasje durfde het niet aan. Weer thuis, ontsnapte hij, werd bijna aangereden en gevonden door iemand die DierenVangnet belde of hij kon worden opgevangen. Zijn

eigenaar belde ons en omdat wij alle rammetjes castreren en hij daarna dus nooit meer alleen hoefde te blijven, is er toen afstand van hem gedaan. En zo kwam Furby bij mij. Furby is een echt knuffelkonijntje. Hij vindt het heerlijk om bij je te liggen en valt dan in je nek in slaap. Tijdens het doezelen krijg je ook steeds likjes van hem. Het is zo'n bijzonder diertje! Natuurlijk ook omdat hij 11 jaar alleen buiten in een hokje heeft gezeten en het zo fijn blijkt te vinden om lekker aangehaald te worden. Hij is absoluut niet schuw of schrikachtig. Furby mag de rest van zijn leven lekker bij mij blijven, heerlijk binnen met vloerverwarming zodat hij op zijn oude dag alle aandacht, zorg en liefde krijgt. Want dat is wat Furby verdient.

Cavia's

Via **Dierenasiels.com** kregen wij een melding over een caviazeugje met jongen. Het ging er niet goed mee en de familie had geen geld voor een dierenarts. Wij zijn er meteen naar toe gereden en troffen vier volwassen cavia's aan: een ongecastreerde beer en drie zeugjes. Bovendien ook nog drie jonge dieren, waarvan er inmiddels één dood was. Het verhaal was dat er vier jongen waren geboren maar ze gingen langzaam dood en men had geen idee waarom. Het hok zag er netjes uit, genoeg ruimte, genoeg voer, maar de twee overgebleven jongen waren duidelijk ziek en konden bijna niet lopen. Twee van de drie zeugjes bleken zwanger. Na praten en enige weerstand werd toch besloten om van alle dieren afstand te doen. Ook het dode diertje werd mee genomen, voor sectie. De dieren werden nagekeken en het leek er heel erg op dat in ieder geval de jongen een vitaminegebrek hadden. Later bleek dat het dode diertje totaal geen voedsel in maag en darmen had. We vermoeden dan ook dat de verzorging van de dieren aan de kinderen werd overgelaten waardoor ze onbedoeld te weinig te eten kregen.

Bij pleegadres Judith (zelf dierenartsassistent) werden de dieren gewogen en bleken ze allemaal veel te licht. Ook is er een echo genomen van de moeder van de jongen, die een baarmoederontsteking bleek te hebben. Ondanks alle goede zorgen is er maar één jong in leven gebleven. De zwangere zeugjes zijn bevallen van twee hele mooie nesten met gezonde baby's. Met het zeugje met de baarmoederontsteking gaat het nu ook weer goed en Paps is uiteraard gecastreerd. Achteraf zijn we heel blij dat we alle dieren hebben kunnen meenemen.

Dank je wel Judith voor alle goede zorgen!

Verloren en gevonden dieren

We komen ze nog al te vaak tegen: de dieren die naar asiel of opvang gebracht worden en geen chip hebben. Soms hebben ze wel een chip, maar is die niet geregistreerd (komt helaas heel vaak voor), of is het opgegeven adres, telefoonnummer of email adres niet meer juist. Dan zitten ze weken, soms maanden in een asiel te wachten.

En dan zijn er de baasjes die vertwijfeld zoeken naar hun

dier. Niet beseffen dat zij een nieuw mobiel nummer hebben of dat hun dier niet in het dichtstbijzijnde asiel is ondergebracht.

Zeker met het oog op de komende feestdagen vragen wij:

- Bedenk of uw dier wel een chip heeft. Ga eventueel langs bij een dierenarts om dit te controleren. Juist een kat die nooit buiten komt en daarom geen chip heeft gekregen, vindt zijn huis beslist niet terug.

- Als uw dier gechipt is, controleer uw gegevens, bijv. via www.chipnummer.nl, www.backhome-asiel.nl of www.ndg.nl. Pas uw gegevens aan. Bent u uw inlog gegevens kwijt, doe dit dan per email of brief.

- Is uw dier nog niet gechipt: Er worden vaak acties gehouden om dit goedkoop en soms zelfs gratis te doen. Maak daar gebruik van.

- Als uw dier ontsnapt is, maak daar een melding van via www.amivedi.nl of www.mijndieriszoek.nl en vergeet niet een foto van uw dier erbij te plaatsen.

- Bel de lokale dierenambulance of uw dier gevonden is en controleer de foto's van binnengekomen dieren op de site van de asielen in uw (wijde) omgeving.

Op www.dierenasiels.com staan zo'n 1300 katten waarvan ruim de helft bestaat uit gevonden katten die niet zijn opgehaald door hun baasjes.

- Via www.gevondenkatten.nl kunt u landelijk en per provincie zoeken naar katten die via een asiel ter adoptie worden aangeboden. Daar zitten dus zo'n 700 dieren bij die eigenlijk een eigenaar hebben.

- Uiteraard is er ook www.gevondenhonden.nl.

Weer thuis

Stichting DierenLot

Wij willen Stichting DierenLot graag extra in het zonnetje zetten.

Wij zijn heel blij met de mooie auto, waar we al weer bijna 40.000 km mee hebben gereden.

Ook doen wij nu al bijna twee jaar mee aan hun kleding inzamelactie. Veel van onze Nieuwsbrieflezers weten hier van. En seinen ons geregeld in om spullen op te komen halen of brengen het zelf naar de oranje containers op de inzamelpunten. Vrijwilligers doen hun best in hun directe omgeving kleding, schoeisel en ander textiel in te zamelen.

	kilo		kilo	
2014		2015		
		jan-feb-mrt	1030	
juni	345	apr-mei-jun	2120	
Jul-aug-sep	1805	Jul-aug-sep	1275	
okt-nov-dec	580	okt-nov-dec	1565	
	2730		5990	€ 3.833,60

Alles wordt opgehaald door **Sam's Kledingactie voor Mensen in Nood** en gaat naar gegarandeerd goede doelen (o.a. Cordaid). Wij krijgen een

bedrag per kilo uitbetaald en DierenLot verdubbelt de opbrengst.

Voor al het geld dat we met deze actie "verdienen" kunnen we heel veel extra dieren helpen.

Wilt u ook mee doen? Adressen waar u zelf kunt brengen, staan per regio op

www.dier.nu onder de knop **Geef**

Kleding. Dierenvangnet heeft ze in Noord-Holland en Flevoland. Maar we komen het ook graag bij u ophalen.

Als u belt naar **06-1299 0210** maken wij een afspraak om bij u langs te komen.

Namens alle vrijwilligers van DierenVangnet wensen wij u Fijne Feestdagen en een heel goed 2016 toe.

Wij hopen dat wij komend jaar weer veel dieren en hun baasjes kunnen helpen. Mocht u ons willen steunen, dan zien wij uw donatie graag tegemoet op

NL85 INGB 0007 2173 27 t.n.v. Stichting DierenVangnet, Amsterdam.

